

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยกำลังคนและพัฒนาแล้ว เป็นสิ่งสำคัญ และเครื่องมือที่จะช่วยในการพัฒนาคนนั้นก็คือ การศึกษา ซึ่งครู อาจารย์เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่ง เพราะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม อย่างไรก็ตาม เป็นที่ยอมรับกันว่ากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพทรัพยากรมนุษย์มากที่สุด ดังที่วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2523) ได้กล่าวไว้ว่า "พลศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญงอกงาม และมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นแล้วมาเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้" ซึ่งรัฐเองก็เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์เช่นกัน ดังจะเห็นได้จากการกำหนดรายละเอียดในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พุทธศักราช 2520 ซึ่งกำหนดความมุ่งหมายไว้ในหมวดที่ 1 ข้อที่ 6 ว่า "ให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ" และในหมวดที่ 3 ข้อ 51 ได้กำหนดว่า "รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษาและพึงจัดให้แก่ประชาชนโดยทั่วไปอีกด้วย เพื่อเสริมสร้างให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการกีฬา สุขภาพอนามัย และกิจกรรมการพักผ่อน" (กระทรวงศึกษาธิการ, 2520) จะเห็นได้ว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีความสำคัญ และเป็นการศึกษาอย่างหนึ่งที่ใช้กิจกรรมทางด้านกีฬา โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมและปฏิบัติจริง

จากการที่การพลศึกษาเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งในการให้การศึกษา รัฐบาล จึงได้จัดตั้งกรมพลศึกษาขึ้นเพื่อดูแลและรับผิดชอบงานทางด้านการศึกษาของ ประเทศ เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พุทธศักราช 2476 และได้จัดให้มีสถาบันเพื่อผลิต ครูพลศึกษาขึ้นมา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2514 โดยเปิดวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ขึ้นเป็นแห่งแรก ทั้งนี้เป็นการกระจายการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) ไปยังส่วนภูมิภาค และเพื่อผลิตครูพลศึกษาให้เพียงพอ นับจนถึง ปัจจุบัน กรมพลศึกษามีวิทยาลัยพลศึกษากระจายอยู่ที่ทุกภูมิภาคของประเทศไทยรวม จำนวนทั้งสิ้น 17 แห่ง

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารัฐจะดำเนินงานทางด้านการผลิตบุคลากรทางด้าน การศึกษามาเป็นเวลานาน แต่สภาพการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน ก็ได้รับการกล่าวขวัญว่าไม่แตกต่างจากการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษามากนัก (ศูนย์วิจัยการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์, 2531) นั่นคือ ผู้สอนป้อนเนื้อหาสาระ ให้ผู้เรียนตามตำราที่เคยเรียนและผู้เรียนจำเนื้อหาจากผู้สอน ดังนั้น จึงมีการวิจารณ์ กันอยู่เสมอว่าบัณฑิตของมหาวิทยาลัยมีลักษณะไม่แตกต่างจากผู้จบระดับมัธยมศึกษา คือยังไม่มีลักษณะของความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ เพราะผู้สอนไม่ได้มองเห็นความสำคัญ ของการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนมาพิจารณาปรับปรุงการเรียน การสอนของตนให้ดีขึ้นเท่าที่ควรและให้เหมาะสมกับผู้เรียน หากแต่ใช้วิธีการสอนแบบ เดิมซ้ำ ๆ กันเสมอ ประสบการณ์การสอนของผู้สอนจึงเหมือนคงที่ มิใช่เป็นการเพิ่ม ประสบการณ์ให้กับผู้เรียนอย่างแท้จริง

ดังนั้น การให้ความสำคัญกับการเรียนการสอน โดยการแสวงหาข้อมูลมา ปรับปรุงการเรียนการสอนของครูจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียน การสอนในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทางด้าน พลศึกษา เพราะถ้าหากการจัดการเรียนการสอน วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา สถานที่ อุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการวัดประเมินผลรายวิชาและกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่มี ความสมบูรณ์ ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมแล้ว ความมี ประสิทธิภาพในการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียนย่อมจะต้องลดน้อยลงอย่างแน่นอน

วิชากริษาเป็นกิจกรรมทางพลศึกษาวิชาหนึ่ง ซึ่งถือได้ว่าเป็นรากฐานของการเรียนการสอนกิจกรรมทางพลศึกษาทั้งปวง เพราะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเดิน การวิ่ง การกระโดด การขว้างและการปา อันเป็นกิจกรรมที่มนุษย์จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อความอยู่รอด (ฟอง เกิดแก้ว และสวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์, 2524) ในที่นี้ วิทยาลัยพลศึกษา กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้เป็นวิชาในหมวดวิชาเฉพาะด้าน ซึ่งเป็นหมวดวิชาบังคับที่นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาจะต้องเรียน ประกอบไปด้วย วิชากริษา 1 (พล 107) และวิชากริษา 2 (พล 113) โดยมีจุดประสงค์ของการเรียนรู้อย่างนี้

จุดประสงค์การเรียนรู้วิชากริษา 1 (พล 107) ได้แก่

1. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติกริษา
2. เพื่อให้มีทักษะพื้นฐาน และสามารถนำไปสอนได้
3. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ และกติกาการแข่งขัน
4. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชากริษา และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้วิชากริษา 2 (พล 113) ได้แก่

1. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถสร้างสนามกริษาได้
2. เพื่อให้มีความสามารถในการตัดสินกริษา
3. เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในการดำเนินการจัดการแข่งขันกริษาได้
4. เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอนกริษา (วิชาพื้นฐานกริษา 1)

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชากริษา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (กรมพลศึกษา, 2529) ได้กำหนดแนวการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. บรรยาย ศึกษาค้นคว้า
2. อธิบาย สาธิต ฝึกปฏิบัติ

3. สื่อการสอน

4. กิจกรรม

5. วิทยาการ

จะเห็นได้ว่า รายละเอียดของจุดประสงค์รายวิชากริธาและแนวการจัดการเรียนการสอนไว้เพียงกว้าง ๆ เท่านั้น ส่วนการคัดเลือกสื่อการสอน กิจกรรม วิธีการสอน การบรรยาย การสาธิต และการฝึกปฏิบัติให้ขึ้นอยู่กับวิจารณ์ของอาจารย์ผู้สอนเป็นสำคัญ ดังนั้น ปัญหาในการเรียนการสอนวิชากริธาในวิทยาลัยพลศึกษาย่อมจะต้องมีอย่างแน่นอน

ตามสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน จำนวนผู้สมัครเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษามีจำนวนน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด ประกอบกับโอกาสที่จะได้งานทำของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่สำเร็จจากวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งก็ลดลงไปเรื่อย ๆ การปรับคุณภาพของนักศึกษาให้ดีขึ้นจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น และแนวทางหนึ่งที่จะสามารถกระทำได้อีกคือการศึกษารูปแบบถึงสภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาทั้งนี้ เพราะการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมทางพลศึกษาโดยการศึกษาวิจัยหาสาเหตุข้อเท็จจริง ย่อมเป็นหนทางที่จะช่วยพัฒนางานทางด้านการเรียนการสอนของครู และคุณภาพของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาไปพร้อม ๆ กัน

อย่างไรก็ตาม การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชากริธาตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษายังไม่มีผู้ใดได้ทำการศึกษามาก่อน ผู้วิจัยจึงมีความรู้สึกสนใจที่จะศึกษาค้นคว้า เพื่อพัฒนางานด้านการเรียนการสอนวิชากริธาของวิทยาลัยพลศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงสภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชากริธาในวิทยาลัยพลศึกษา

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชากริธาในวิทยาลัยพลศึกษา ระหว่างผู้สอนวิชากริธากับนักศึกษาในด้านจุดประสงค์ในการเรียนการสอนวิชากริธา เนื้อหาวิชา แนวการจัดการเรียนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน สถานที่และอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก การวัดและประเมินผล และกิจกรรมเสริมหลักสูตร

สมมติฐานการวิจัย

ปัญหาการเรียนการสอนวิชากริธาตามการรับรู้ของผู้สอนและนักศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้สอนวิชากริธาในวิทยาลัยพลศึกษาทุกคน และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษาชั้นปีที่ 2 จากวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ
2. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีได้คำนึงถึงองค์ประกอบบางประการซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อการรับรู้สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชากริธาในวิทยาลัยพลศึกษาของผู้สอนและนักศึกษา องค์ประกอบเหล่านี้ ได้แก่ ทักษะที่มีต่อวิชากริธา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างประชากร ระดับสติปัญญา และสัมฤทธิผลทางการเรียน เป็นต้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่าข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามของผู้สอนวิชากริธาและนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้และตรงกับความเป็นจริง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สภาพการเรียนการสอนวิชากรีกา หมายถึง สภาพการณ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบัน เกี่ยวกับการสอนวิชากรีกาในวิทยาลัยพลศึกษา

ปัญหาการสอนวิชากรีกา หมายถึง เหตุการณ์หรือสภาพที่ก่อให้เกิดความยุ่งยาก หรือเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนวิชากรีกา ในที่นี้หมายถึงปัญหาเกี่ยวกับจุดประสงค์ในการเรียนการสอน เนื้อหาวิชา แนวการจัดการเรียนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน สถานที่และอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวก การวัดและประเมินผล และกิจกรรมเสริมหลักสูตร

การรับรู้ หมายถึง ความเห็น ความคิดเห็นของผู้สอนและนักศึกษาที่มีต่อปัญหาการเรียนการสอนวิชากรีกาในวิทยาลัยพลศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พ.ศ. 2529

วิชากรีกา หมายถึง วิชา พล 107 กรีกา 1 และวิชา พล 113 กรีกา 2 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พ.ศ. 2529 ของวิทยาลัยพลศึกษาในสังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ผู้สอน หมายถึง อาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอนวิชากรีกาในวิทยาลัยพลศึกษา ปีการศึกษา 2533

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษา ปีการศึกษา 2533

วิทยาลัยพลศึกษา หมายถึง วิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง ในสังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุโขทัย วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพฯ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชัยภูมิ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด

กระบี่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม และ
วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบสภาพการเรียนการสอนวิชากรีฑาในวิทยาลัยพลศึกษา
2. ทำให้ทราบปัญหาในการเรียนการสอนวิชากรีฑาในวิทยาลัยพลศึกษา
3. เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการเรียนการสอนวิชากรีฑาในวิทยาลัยพลศึกษา
4. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พ.ศ. 2529 ของวิทยาลัยพลศึกษา